Zadanie 21 – znalezienie minimum funkcji Rosenbrocka z użyciem algorytmu Levenberga-Marquardta

Do rozwiązania tego zadania napisałam program w języku C++.

$$f(x,y) = (1-x)^2 + 100(y-x^2)^2$$

Najpierw wyznaczam 8 losowych punktów z przedziału [-10,10]

Przykładowe wylosowane punkty:

(-0.24614, 0.15635)

(-1.91403, 6.29896)

(9.80216, 1.08490)

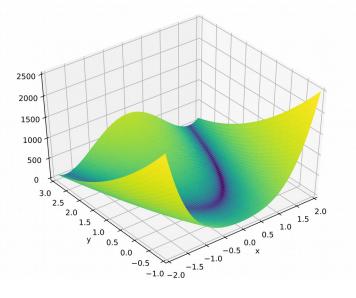
(0.18202, -6.43750)

(3.18081, -3.22226)

(-4.61152, 6.03036)

(3.24455, 5.72707)

(0.27732, -2.40142)

Następnie wykorzystuąc wylosowane punkty algorytm podąża kierunku malejących wartości funkcji Rosenbrocka, aż osiągnie minimum globalne.

Minimum globalne funkcji znajduje się wewnątrz długiego, parabolicznego wgłębienia funkcji: w punkcie (x,y)=(1,1) dla którego funkcja przyjmuje wartość f(x,y)=0

Program realizuje algorytm Levenberga-Marquardta, którego pseudokod wygląda następująco:


```
Input: A vector function f: \mathbb{R}^m \to \mathbb{R}^n with n \geq m, a measurement vector \mathbf{x} \in \mathbb{R}^n and an
initial parameters estimate \mathbf{p}_0 \in \mathcal{R}^m.
Output: A vector \mathbf{p}^+ \in \mathcal{R}^m minimizing ||\mathbf{x} - f(\mathbf{p})||^2.
Algorithm:
k := 0; \nu := 2; \mathbf{p} := \mathbf{p}_0;
\mathbf{A} := \mathbf{J}^T \mathbf{J}; \ \epsilon_{\mathbf{p}} := \mathbf{x} - f(\mathbf{p}); \ \mathbf{g} := \mathbf{J}^T \epsilon_{\mathbf{p}};
\text{stop}:=(||\mathbf{g}||_{\infty} \le \varepsilon_1); \ \mu := \tau * \max_{i=1,...,m}(A_{ii});
while (not stop) and (k < k_{max})
         k := k + 1;
                   Solve (\mathbf{A} + \mu \mathbf{I})\delta_{\mathbf{p}} = \mathbf{g};
                 if (||\delta_{\mathbf{p}}|| \le \varepsilon_2(||\mathbf{p}|| + \varepsilon_2))
                          stop:=true;
                          \mathbf{p}_{new} := \mathbf{p} + \delta_{\mathbf{p}};
                          \rho := (||\epsilon_{\mathbf{p}}||^2 - ||\mathbf{x} - f(\mathbf{p}_{new})||^2) / (\delta_{\mathbf{p}}^T (\mu \delta_{\mathbf{p}} + \mathbf{g}));
                                  stop:=(||\epsilon_{\mathbf{p}}|| - ||\mathbf{x} - f(\mathbf{p}_{new})|| < \varepsilon_4 ||\epsilon_{\mathbf{p}}||);
                                  \mathbf{p} = \mathbf{p}_{new};
                                  \mathbf{A} := \mathbf{J}^T \mathbf{J}; \ \epsilon_{\mathbf{p}} := \mathbf{x} - f(\mathbf{p}); \ \mathbf{g} := \mathbf{J}^T \epsilon_{\mathbf{p}};
                                  stop:=(stop) or (||\mathbf{g}||_{\infty} \leq \varepsilon_1);
                                  \mu := \mu * \max(\frac{1}{3}, 1 - (2\rho - 1)^3); \nu := 2;
                                  \mu := \mu * \nu; \nu := 2 * \nu;
                          endif
                 endif
          until (\rho > 0) or (\text{stop})
         stop:=(||\epsilon_{\mathbf{p}}|| \leq \varepsilon_3);
 endwhile
\mathbf{p}^+ := \mathbf{p};
```

Na wykresach narysowanych w Gnuplot można zobaczyć, jak dla kolejnych trzech wywołań programu program zbiża się do minimum globalnego, w zależności od początkowo wylosowanych liczb losowych.

